

[Hugo Holm]

det skal ikke trækkes med arbejdsgiverafgifter og alverdens andre afgifter og store miljøsager og andre forskellige ting.

Man har sagt, at man ønskede at få mere industri til landet på et tidspunkt og gerne vil bruge nogle penge til at fremme industrien, men det er svært, når man i dag ligger med nogle trusler om eventuel indførelse af økonomisk demokrati eller lignende. Det får altså gode, sunde virksomheder til at placere deres midler uden for Danmarks grænser og ikke i Danmark. Det er også en af de ting med beskatningen, som jeg sagde, at selskabsbeskatningen er faldet i disse år, fra man hævede procenten fra 40 til 50. Det var beviset, at så lukkede de; de kunne ikke betale det.

Derfor behøver de heller ikke nogen offentlig støtte, heller ikke til forskning, for i det øjeblik der bliver taget nogle af de ting fra dem, som de i dag skal gå og betale til, ja, så vil de selv have penge til at udføre disse job.

Jeg har nu sagt lidt positivt, og jeg har stadig væk ikke læst redegørelsen med farvede briller.

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Jeg skal ikke gøre det langt, men der er alligevel et par ting, som giver mig anledning til nogle kommentarer.

Når hr. Rahbæk Møller gør meget ud af igen at snakke om udviklingskontrakterne – hvad der er megen rimelighed i, vil jeg sige – så synes jeg måske nok, det her i Tinget er værd at præcisere, at den måde, som jeg søger at anvende udviklingskontrakter på, og den måde, som jeg tror hr. Rahbæk Møller vil anvende dem på, nok er ret forskellig.

For mig er udviklingskontrakter alene et spørgsmål om at definere naturlige behov i den offentlige sektor omkring produkter, der er behov for til at skabe fornyelse og modernisering i den offentlige sektor.

Jeg kunne godt have en fornemmelse af, at når hr. Rahbæk Møller snakker om udviklingskontrakter, så er det produkter i al almindelighed, som det offentlige skal gå ind og tage fat på at anvende udviklingsmidler for. Men det var da rart at få det afklaret, hvis vi måske alligevel ikke ser så forskelligt på det.

Jeg vil sige til hr. Nyrup Rasmussen, at hvis der i netværksoplægget kan skabes basis for, at virksomhederne finder sammen på afsætnings-siden, f.eks. om eksportafsetningen, med nogle

fælles funktioner, så ligger der også mulighed for at kunne udnytte den ordening. Kald det handelshuse, om man vil; jeg synes bare, at man skal sige, hvad det egentlig handler om, nemlig et samarbejde mellem virksomhederne inden for afsætningsfunktionen på en eller anden led.

Jeg er meget enig i, at ledelsesuddannelsen er et meget vigtigt punkt. Jeg synes, vi på enhver mulig måde inden for uddannelsessektoren herhjemme skal søge at styrke den. Når jeg har peget på det nordiske samarbejde, hænger det sammen med, at det danske marked for en virkelig efteruddannelse af høj kvalitet af ledere er for lille. Der er ikke basis for det i Danmark. Der er meget i historien om dem, der har arbejdet med dette, som viser, at vi skal ud og have et bredere marked, og det er netop begrundelsen for min påpegning af, at her har vi inden for det nordiske område et markedsområde, der er tilpas stort med så tilpas ensartede stilarter, kan man sige, i den internationaliserede del af industrisektoren – og ikke mindst, når vi ser på, hvor dygtigt de gør det fra mange af de andre nordiske virksomheders side, som jo er stærkt etableret på det internationale marked – at her kunne vi have god brug for at etablere en form for samarbejde.

Og om de afsluttende bemærkninger om Socialdemokratiets forslag: All right, lad os lægge op til en bred diskussion og dialog omkring disse punkter.

Blot en enkelt ting til hr. Hugo Holm, nemlig spørgsmålet, som blev taget op i forbindelse med doping, altså spørgsmålet om statsstøtte. Ja, jeg bryder mig heller ikke om det. Det har været nødvendigt i enkelte tilfælde, f.eks. statsstøtte til skibsværfterne, men der må efter regeringens opfattelse alene være tale om noget rent midlertidigt, der har med omstilling at gøre.

Her vil jeg gerne knytte an på et spørgsmål, som hr. Glønborg kom ind på, nemlig konstateringen af, at Danmark er et af de lande, som kører med den laveste erhvervsstøtte og de laveste subsidier.

Det er rigtigt, hvis vi tager det inden for EF-området og industrialiserede lande på det punkt, hvor Danmark befinder sig. Der er vi altså i en situation, hvor vi roligt kan sige, at vi ligger overordentlig pænt, om ikke bedst. Det er en ting, som jeg er sikker på at hr. Glønborg også har tænkt på i forbindelse med den udvik-